

Chovný pes

Vážený majiteli chovného psa, obdržel jste/obdržíte Průkaz původu Vašeho psa potvrzený razítkem **CHOVNÝ PES** a tři **chovné karty**. V případě, že chovné karty nebyly součástí, stáhněte si prosím tento formulář na webu klubu.

Je důležité, abyste tyto **chovné karty** vyplnil, bez toho nebude Váš pes zařazen do Seznamu chovných psů a zveřejněn na klubovém webu.

Chovné karty vyplňte podle průkazu původu psa, barvu oka, srsti, hmotnost vyplňte z bonitační karty, údaje o zkouškách, hlas, nos, barvu pak z tabulek ze zkoušek.

Vyplňte kontaktní údaje na sebe, tj. adresu, telefon, příp. e-mail a web.

Na přední stranu karty nalepte barevnou fotografii psa, foceného z profilu, nejlépe stojícího ve výstavním postoji na pevné podložce. Fotku vybírejte kvalitní, pamatujte, že tím prezentujete svého psa.

Pokud můžete, pošlete fotografii psa, nejlépe ve výstavním postoji, v elektronické podobě na e-mailovou adresu příslušného poradce chovu. Fotka bude otištěna ve Zpravodaji, zveřejněna v databázi a případně i na webu příslušného poradce chovu.

E-mailové adresy jednotlivých poradců chovu:

Hladkosrstí standardní	– Markéta Chodilová, Bc.: michelle.peg@seznam.cz
Drsnosrstí standardní	– Lucie Horsáková: horsakova@kchj.cz
Dlouhosrstí standardní	– Hana Spalová: spalova.hana@tiscali.cz
Hladkosrstí trpasličí/králíčí	– Veronika Robertsová: veronika.roberts@seznam.cz
Drsnosrstí trpasličí/králíčí	– Lenka Malíková: malydrson@email.cz
Dlouhosrstí trpasličí/králíčí	– Monika Zdobinská, Bc.: mini-dlouhani@seznam.cz

Na zadní stranu **chovné karty** nalepte fotokopii Průkazu původu psa, tu stranu se všemi předky psa.

Vyplněné **chovné karty** zašlete na adresu hlavního poradce chovu:

Bc. Markéta Chodilová

Vavříneč 1

277 31 Velký Borek

Uzávěrka Seznamu chovných psů pro následující kalendářní rok bývá v polovině listopadu.

Dodatečně získané tituly, výsledky nově absolvovaných zkoušek či soutěží, popř. změny v adrese či v kontaktech je třeba nahlásit příslušnému poradci chovu a plemenné knize ČMKJ.

- Hlášení výsledků výstav **musí být podloženo kopií/skenem posudku, diplomem šampionátu, popř. čitelným zápisem v Průkazu původu.**
 - Při hlášení většího množství výsledků připojte i jejich výpis ve formě textu a informaci o tom, kterého období se aktualizace týká (pro orientaci v již dříve zapsaných a nově doplňovaných výsledcích). Při výpisu čekatelství národních šampionátů (CAC, res.CAC) rozlišujte tyto podle země jejich získání – např. 2x CAC CZ, res.CAC CZ, CAC SK, 3x CAC HU, ...
- Hlášení výsledků soutěží či zkoušek **musí být podloženo kopií/skenem soudcovské tabulky.**
- K hlášení změn v adrese či v kontaktech přiložte vyplněný a podepsaný **Souhlas se zpracováním některých osobních údajů**. Tyto změny je třeba hlásit příslušnému poradci chovu, matrikáři klubu, Plemenné knize ČMKJ (pro změnu u chovného jedince) a ČMKU (pro změnu u chovatelské stanice, pokud jí máte).

Neopomeňte na včasné placení členských poplatků, bez toho nemůže být Váš pes použit v chovu.

Krytí

Použití psa v chovu je podmíněno označením průkazu původu razítkem „CHOVNÝ PES“.

Požadujte po majiteli feny průkaz původu feny, kde si zkontrolujete, zda je v něm razítko „**CHOVNÁ FENA**“. Ideálně si ověřte tetovací číslo/čip feny.

Majitel psa vyplní po krytí 3x **Krycí list**. Jeden odevzdá majiteli feny, jeden pošle do 10 dní po krytí příslušnému poradci chovu a jeden si ponechá jako doklad o krytí.

Majitel psa je povinen vést evidenci krytí psa.

! Detailnější informace naleznete v ZÁPISNÍM ŘÁDU KCHJ ČR, se kterým je třeba se seznámit !

Fotografujeme psa/fenu

Kvalitní fotografie řekne o Vašem psovi/feně mnohé a je základem kvalitní prezentace. Špatná fotografie naopak může nadělat více škody než užítku a proto je třeba věnovat fotografování odpovídající úsilí.

• Jak psa/fenu postavit

Největším úskalím bývá postavení jezevčíka do výstavního postoje. Je-li jedinec výstavní harcovník a je takto zvyklý stát, má majitel o jednu starost méně. Pes má držet hlavu mírně nahoře, aby vynikla linie krku, otočenou tak, aby hleděl před sebe, nikoliv na fotografa. Prut je volně svěšený (ani v afektu zdvižený, ani bojácně zatažený, dobře nepůsobí ani prut držený majitelem v natažené poloze). Přední končetiny psa jsou postaveny kolmo k zemi (při přílišném natažení psa se přední končetiny často dostávají do nepřírozené polohy a nekryjí tak nejhlubší místo hrudníku), měly by stát rovnoběžně, zadní jsou mírně zakročeny. Naopak podsazení zadních končetin pod tělo způsobí vyklenutí v bederní krajině i u psů, kteří klenutá bedra nemají. Většinou bude potřeba další osoba, která stojí mimo záběr před psem a poutá jeho pozornost. Ruka podírající hlavu psa (nebo svírající čenich) však nepůsobí na fotografii dobře. U polosedících (přičapnutých) a sedících jedinců není vidět úhlení zadních končetin ani linie hřbetu, stejně tak málo řekne o psu fotografie zepředu. Naopak při postavení mírně šikmo vynikne předhrudí.

• Jak vybrat vhodnou dobu k fotografování?

Psa nejlépe vyfotografujeme venku, za slunečního svitu nebo dobrého světla, neboť tak nejlépe vynikne povrch těla psa. Dbáme na to, abychom měli sluníčko vždy za zády a světlo šlo kolmo na psa, případně mírně zepředu (sluníčko zezadu dělá stín v obličejové části). Fotografie proti slunci mohou být zajímavé umělecky, ale ze psa nám zbyde většinou tmavá silueta. Dále je třeba dávat pozor na to, aby na fotografii nebyl stín fotografa. Nevhodné jsou fotografie pořizované bleskem v domácích podmínkách (výjimkou jsou profesionální fotografie).

• Jaké je správné místo?

Psa je třeba fotit na pevném povrchu, který nebude klouzat a umožní pohodlný postoj. Vhodné jsou různé betonové plochy, cesty apod. V okolí psa, zvláště za ním, by nemělo být nic rušivého. Pes by měl být barevně dostatečně odlišný od zvoleného prostředí. Musíme si však uvědomit, že to, co vnímáme v odlišných barvách, může na černobílé fotografii (tištěný Seznam chovných psů a Zpravodaj) splynout v téměř jednotnou šed' – například hnědá a zelená (čistě červený jezevčík na zelené trávě nebude v černobílém provedení téměř vidět). Šťastným řešením není ani postavit psa ke zdi v případě, že vrhá na zeď stín. Obdobně je to s částí těla případného pomocníka, který psa drží. Někdy je nutno si všimnout i vzdálených objektů (takový sloup nebo strom „vyrůstající“ z hlavy psa nevypadá nejlépe).

Podklad by měl být pevný, protože v trávě, i když posekané, se často ztrácí postavení tlapek, úhlení, mnohdy není vidět ani odstup. Možná, i když ne ideální, je opravdu velmi krátká tráva, kde budou vidět téměř celé končetiny. Dejte pozor, aby pes nestál např. „zadkem do kopce“. Na stůl je možné postavit psa pouze, pokud je dokonale zvyklý a nestojí na něm ustrašeně a nejistě.

• Fotografující

Psa nefotíme z nadhledu, ale fotoaparát musí na jezevčíka mířit přímo z jeho výšky. Pokud chceme „vylepšit“ předhrudí, je možné vzít záběr mírně z podhledu, pes pak celkově opticky zmohutní – ale pozor na zkreslení, které mnohdy dokáže vytvořit optika fotoaparátu a může tak udělat více škody než užítku.

Během fotografování mějte na paměti, že pes není modelka a tato činnost ho většinou vůbec nebaví. Pokud máme pocit, že to stále ještě není ono, je lepší psa nechat proběhnout a začít v klidu znovu. Pořídít kvalitní publikovatelnou fotografii může trvat nezkušenému fotografovi i několik dní. Proto je třeba obrnit se trpělivostí, psovi nenadávat „že se zrovna hnul“ a zkoušet to znova a znova, dokud se snímek nepovede podle Vašich představ. A pokud to přesto nepůjde, je možné nechat focení na profesionálech.

Nepříliš vhodný úhel pro fotografování – na prvním snímku je pes zabrán příliš zepředu a perspektiva jej „postavila do kopce“ se zvednutou zádí, druhý snímek je lepší, přesto je zabrán příliš z výšky – objektiv fotoaparátu by měl být zhruba v úrovni psího těla. Třetí snímek je zabrán z výšky a ještě ve špatném úhlu, takže nám o exteriéru psa neřekne vůbec nic.

První dva snímky jsou vyhovující – správné postoje psů, správně zvolené pozadí v interiéru i venku a správný záběr. Druhou fotografií přesto mírně kazí „určité“ prut a málo prostoru kolem hlavy. Na posledním snímku je vidět, že setrvání na stole je pejskovi více než nepříjemné, bojí se, stabilitu se snaží získat povolením předních běhů v loktech a podsazené zadní končetiny a „spadlá“ záď mu na kráse rozhodně nepřidávají.